

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/4/2015
Identifikačné číslo spisu:	9511100034
Dátum vydania rozhodnutia:	09.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9511100034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Aleny Šiškovej na neverejnom zasadnutí 9. septembra 2015 v trestnej veci obvineného T. X. , vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-2T/9/2011, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený T. X., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. novembra 2011, sp. zn. 5 To 12/2011, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného T. X. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) zo 4. augusta 2011, sp. zn. PK-2T/9/2011, bol obvinený T. X. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. (bod 1/) a zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák. (bod 2/) na tom skutkovom základe, že

1/ potom čo si v presne nezistený deň od doposiaľ nestotožnenej osoby zaobstaral dve pracovné uniformy polície Slovenskej republiky pohyboval sa 8. júla 2010 v čase okolo 21:50 hod. v F., v blízkosti rodinného domu, v ktorom býval S. U., nar. XX. H. XXXX v R., a následne 9. júla 2010 v čase asi o 21:05 hod. prišiel na svojom osobnom motorovom vozidle zn. Honda Civic, striebornej svetlej metalízy, VIN: Y., z ktorého predtým odmontoval evidenčné číslo, pred rodinný dom S. U. do F. na M. ul. č. X, kde po príchode na miesto vystúpil zo svojho vozidla, ktoré nechal naštartované, na sebe mal oblečenú bielu košeľu, čierne nohavice, na tvári mal nasadené čierne slnečné okuliare a oslovil tam prítomných, poškodeného S. U. a jeho manželku Z. U., nar. XX. J. XXXX v F., slovami: „Tu niekde by mal bývať pán E.“, na to Z. U. vyzvala S. U., aby šiel rýchlo do dvora svojho rodinného domu, pričom T. X. obišiel svoje vozidlo, prišiel k dverám spolujazdca vodiča, ktoré otvoril a naklonil sa do vozidla a povedal: „alebo podľa tohto budete vedieť, čo hľadám“, v tom čase Z. U. aj S. U. dostali strach, Z. U. stála medzi obvineným a S. U., ktorý sa nestačil dostať do dvora svojho rodinného domu, T. X. vytiahol zo svojho vozidla v zelenej igelitovej taške ukrytú krátku brokovú strelnú zbraň značky Hubertus Prague,

kal. 16/16, výrobné číslo XXXX, ktorú si vopred zadovážil a rozbehol sa za S. U., pričom Z. U. mu stála v ceste, na to T. X. bežiac okolo nej zbraňou vystrelil vedľa ucha Z. U., pričom v tom čase už S. U. bežal smerom k Y. ulici a T. X. za ním, medzitým Z. U. kričala na svojho syna Ing. W. R. o pomoc, potom T. X. dobehol S. U., ktorý sa potkol a spadol na zem, T. X. vybral zbraň z igelitovej tašky, ktorú následne odhodil a z bezprostrednej blízkosti vystrelil na hlavu S. U., ktorý následkom výstrelu utrpel devastačné zranenia zväčša ľavej časti lebky, ktorým na mieste podľahol, a následne sa T. X. rozbehol ku svojmu vozidlu a rýchlou jazdou sa snažil ujsť z miesta činu, v tom čase však W. R. vybehol von z domu a začal strieľať na auto T. X. zo svojej legálne držanej zbrane zn. GLOCK 19, v dôsledku streľby W. R. utrpel T. X. strelné poranenie lakťa ľavej ruky a vozidlo T. X. následkom poruchy spôsobenej streľbou zostalo stát' na rozhraní M. ulice a Y. ulice, a potom ako auto zostalo stát', T. X. vystúpil z auta a rozbehol sa smerom na R. ulicu a odtiaľ unikol preč;

2/ T. X. si v doposiaľ neustálenej dobe zadovážil a na neznámom mieste až do 9. júla 2010 do 21:05 hod. držal bez povolenia podomácky upravenú dlhú palnú zbraň - brokovú dvojku československej výroby, továrenskej značky Hubertus Prague, kal. 16/16, výrobné číslo XXXX, označenej československými značkami z roku 1921, spoločne s dvoma nábojmi kalibru 16, českého výrobcu zn. Sellier & Bellot, typ Junior, ktoré boli laborované hromadnými strelami s priemerom olovených brokov 5,1 mm a túto zbraň nechal pri úteku z miesta činu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy na sedadle spolujazdca vo svojom nepojazdnom osobnom motorovom vozidle Honda Civic, striebornej svetlej metalízy, VIN: Y., na rozhraní M. ulice a Y. ulice v F..

Špecializovaný trestný súd mu za tieto trestné činy uložil tresty podľa § 144 ods. 2, § 41 ods. 2, 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. úhrnný odňatia slobody vo výmere 25 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia a

§ 60 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák. prepadnutia vecí, a to 2 ks policajných uniforiem spolu s dvoma šiltovými čiapkami s označením Policia, brokovej strelnej zbrane značky Hubertus Prague, kal. 16/16, výrobné číslo XXXX, 2 ks igelitových vreciek zaistených pri obhliadke miesta činu a čierneho opasku s tlakovou nádobou zaistených pri domovej prehliadke a prehliadke iných priestorov.

V zmysle § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov a povinnosť jedenkrát v kalendárnom týždni osobne sa hlásiť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej Z. U.kodu vo výške 4 000 Eur.

Rozsudok špecializovaného trestného súdu nadobudol právoplatnosť 10. novembra 2011, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 5 To 12/2011, odvolanie obvineného T. X. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Odpis uznesenia odvolacieho súdu bol doručený obvinenému T. X. a jeho obhajcovi 27. decembra 2011, resp. 2. januára 2012 (č. l. 2431, zv.10).

Špecializovaný trestný súd predložil 28. apríla 2015 najvyššiemu súdu dovolanie obvineného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. novembra 2011, sp. zn. 5 To 12/2011, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b/, c/, g/, i/ Tr. por., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca faxom 21. marca 2015 na Špecializovanom trestnom súde a doplnené písomne 25. marca 2015. Predchádzalo tomu písomné podanie obvineného označené ako dovolanie zo 7. novembra 2014, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 11. novembra 2014. Obvinený podaním doručeným dovolaciemu súdu 1. júna 2015 doplnil argumentáciu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Obsahovo totožné podanie doručil 30. júna 2015 tunajšiemu súdu aj obhajca obvineného.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. namietal, že o jeho väzbe po podaní obžaloby, rozhodoval senát súdu prvého stupňa v inom zložení než vo veci samej. Po podaní obžaloby je zmena zloženia senátu vylúčená. S poukazom na nález Ústavného súdu, sp. zn. PL. ÚS

17/08, poukázal na to, že sudcovia Špecializovaného trestného súdu nespĺňajú jednu z podmienok kladených na zákonného sudcu, lebo o ich pridelení nerozhodla Súdna rada.

Neupovedomenie obvineného ani jeho obhajcu o úkonoch trestného konania označil za zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Výpovede svedkov F., J. a N. J., J., K., X., X., J., R., J., J., K., Y., T., M. a T. nie je preto možné považovať za výsluchy vykonané zákonným spôsobom, čím je naplnený aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. namietal nezákonnosť rekognície z 12. júla 2010 s poškodenou Z. U.. PhDr. G. Y. nespĺňala požiadavky kladené zákonom na nezúčastnenú osobu, pretože bola v priateľskom kontakte s poškodenými, najmä s S. U..

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v tom, že skutková veta nezahŕňa použitý kvalifikačný moment vraždy surovým spôsobom. Uviedol, že výstrel do hlavy zo strelenej zbrane sa nevymyká z rámca bežného u väčšiny trestných činov tohto druhu.

V zmysle § 376 Tr. por. splnomocnenkyňa poškodenej U. uviedla, že v priebehu procesu bol orgánmi činnými v trestnom konaní zhromaždený dostatok usvedčujúcich dôkazov, ktoré bez akýchkoľvek pochybností preukazujú vinu obvineného X.. Dôkazy boli zabezpečené zákonným spôsobom, pri dodržaní všetkých procesných pravidiel aj v konaní pred súdom. O dovolaní obvineného už bolo raz rozhodnuté, preto opätovné podanie dovolania nie je možné.

So zreteľom na novelu Trestného poriadku vykonanú zák. č. 226/2011 Z. z. a prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky použil na rozhodovanie o dovolaní obvineného X. Trestný poriadok účinný od 1. septembra 2011; v zmysle prechodného ustanovenia § 567j ods. 5 až 7 Tr. por., ustanovenia §§ 369, 370 a 371 Tr. por. sa použili v znení Trestného poriadku účinného od 1. septembra 2011.

V tejto trestnej veci ide v poradi o druhé dovolanie obvineného. Najvyšší súd uznesením z 3. marca 2014, sp. zn. 1 TdoV 7/2013, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol. Rešpektujúc stanovisko pléna Ústavného súdu z 22. októbra 2014, PLz. ÚS 3/2014, podľa ktorého ustanovenie § 372 ods. 2 Tr. por. nemožno analogicky aplikovať na prípady odmietnutia skôr podaného dovolania v tej istej trestnej veci podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže takéto použitie analógie je spôsobilé porušiť základné práva vyplývajúce zo 7. oddielu 2. hlavy Ústavy SR (čl. 46 a nasl.), dovolací súd preskúmal aj ostatné dovolanie obvineného.

Dovolací súd zdôrazňuje, že aj pre opätovné podanie dovolania v tej istej trestnej veci s odkazom na stanovisko pléna Ústavného súdu z 22. októbra 2014, PLz. ÚS 3/2014, platí, že toto musí byť urobené v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§§ 368 ods. 1, 2 písm. h/, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 3 Tr. por.). Pri posúdení otázky zachovania lehoty na podanie dovolania, dovolací súd vychádzal z toho, že obvinený 11. novembra 2014 doručil súdu prvého stupňa písomné podanie označené ako dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/, g/, h/, i/ Tr. por. Zároveň požiadal o ustanovenie obhajcu. Predseda senátu súdu prvého stupňa 27. novembra 2014 po postupe podľa § 373 ods. 3 Tr. por. ustanovil obvinenému obhajcu na podanie dovolania. Z uvedeného je zrejmé, že lehota na podanie dovolania bola zachovaná (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Napriek tomu, je potrebné ho odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne

odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. V konaní o dovolaní je potrebné starostlivo skúmať opodstatnenosť podaného dovolania, pretože ako mimoriadny opravný prostriedok nie je určené na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Konštrukcia a štruktúra jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v §§ 371 ods. 1 písm. a/ až n/, resp. aj 374 ods. 3 Tr. por. podčiarkuje povahu dovolania smerujúceho proti právoplatným rozhodnutiam súdu vo veci samej.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je daný tým, že súd rozhodol v nezákonnom zložení. V tejto súvislosti obvinený namietal iné zloženie senátu súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby a pri rozhodovaní vo veci neskôr. Z potvrdenia elektronickej podateľne o prijatí obžaloby v trestnej veci obvineného vyplýva, že bola pridelená senátu 2T v zložení JUDr. Šutka, JUDr. Sabová a JUDr. Matel (viď Rozvrh práce Špecializovaného trestného súdu v Pezinku na rok 2011). O ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby rozhodoval senát 2T v zložení predsedu senátu JUDr. Jozefa Šutku a členov senátu JUDr. Vladimíra Peteju a Mgr. Ivana Matela. Zo zápisnice je zjavné, že JUDr. Peteja zastupoval neprítomnú členku senátu 2T JUDr. Sabovú v súlade s pravidlami na zastupovanie senátov - sudcov v zmysle Rozvrhu práce Špecializovaného trestného súdu v Pezinku na rok 2011. Takýto postup súdu prvého stupňa je v súlade s ústavne garantovaným právom uvedeným v čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, v zmysle ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Právo osoby „ne byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi“ nemožno interpretovať až tak extenzívne, aby sa spájalo s osobou jediného sudcu. Účel základného práva priznaného podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR sa splní, keď o práve občana rozhodne sudca pridelený na výkon funkcie na súd toho stupňa súdnej moci, ktorý je vecne a miestne príslušný rozhodnúť, za predpokladu, že podľa rozvrhu práce ide o sudcu, ktorý je oprávnený konať a rozhodovať určitý druh súdnej agendy, čo v danom prípade splnené bolo. V tomto smere neobstojí ani námietka obvineného týkajúca sa porušenia pravidiel ústavnosti a zákonnosti pri pridelení členov rozhodujúceho senátu na špecializovaný trestný súd. Na tomto mieste dovolací súd poukazuje na to, že kontinuitu pri prechode právomoci špeciálneho súdu na špecializovaný trestný súd zabezpečil zák. č. 291/2009 Z. z., ktorého čl. II novelizoval zák. č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov tak, že za § 567e vložil § 567f, ktorý v odseku 1 zakotvil, že vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, je príslušný na konanie Špecializovaný trestný súd, ak ďalej nie je ustanovené inak, a ktorého čl. XII novelizoval zák. č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zák. č. 428/2004 Z. z. a č. 757/2004 Z. z.) tak, že za § 18h vložil § 18i, ktorý ustanovil, že výkon súdnictva, všetky práva a povinnosti vrátane prechodu správy majetku štátu, práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných obdobných právnych vzťahov a práv a povinností z osobných vzťahov sudcu k štátu prechádza dňom vyhlásenia nálezu ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 17/08 z 20. mája 2009 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky zo špeciálneho súdu na Špecializovaný trestný súd. Z toho možno vyvodiť záver, že senát Špecializovaného trestného súdu prerokujúci vec obvineného bol kreovaný v súlade so zákonom, konkrétne na základe relevantných ustanovení zák. č. 291/2009 Z. z., prostredníctvom ktorých je v danom konkrétnom prípade ústavná požiadavka prerokovania veci zákonným sudcom dodržaná. Dovolací súd považoval za potrebné vyjadriť sa aj k tejto námietke, hoci doplnenie dovolania nebolo urobené prostredníctvom obhajcu, v zákonom stanovenej lehote. Navyše ide o námietku, ktorá bola urobená až v dovolacom konaní, čím zároveň nie je splnená podmienka dovolania v § 371 ods. 4 Tr. por. Z týchto dôvodov nie je na ňu možné prihliadať.

Právo na zákonného sudcu v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy, resp. čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je potrebné interpretovať aj v kontexte ďalších aspektov práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Osobitne je potrebné dbať na to, aby aj v týchto prípadoch bol postup všeobecného súdu v súlade so základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy, resp. v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu sa s rovnakou intenzitou zaručuje vo všetkých fázach trestného konania a tvorí rad po sebe idúcich právnych postupov, ktoré sa prelínajú celým trestným konaním. Ide o možnosť vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa kladú obvinenému za vinu, právo uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, právo robiť návrhy, podávať žiadosti a opravné prostriedky. Ide tiež o účasť pri výsluchoch, o doručovanie písomností, o možnosť účasti pri konfrontáciách, rekonštrukciách, ako aj na všetkých úkonoch vykonávaných súdom po podaní obžaloby prokurátorom. Tento rad úkonov dotvára právny rámec obhajoby a poskytuje aj možnosť faktického naplnenia obhajoby možnosťou reakcie formou vyjadrení k jednotlivým úkonom.

Interpretácia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. však musí byť oveľa užšia. Nie je ním akékoľvek, resp. každé porušenie práva na obhajobu, ale len také, ku ktorému došlo zásadným spôsobom. Podľa ustálenej súdnej praxe najvyššieho súdu dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerespektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov smerujúcich bezprostredne k rozhodnutiu bez prítomnosti obhajcu a podobne. Právo obvineného na obhajobu je porušené (aj vtedy), ak jeho obhajca nebol riadne upovedomený o výsluchu svedka, hoci o ňom mal byť upovedomený a tento úkon bol vykonaný v jeho neprítomnosti. Obvinený, resp. jeho obhajca, musí mať vždy reálnu možnosť realizovať svoje právo na obhajobu a je len na ňom, či ho využije. Obvinený tak môže urobiť až potom, ako bol riadne upovedomený o čase a mieste vykonania výsluchu svedka.

Práve neupovedomenie obhajoby o úkonoch trestného konania (výsluchoch svedkov F., J. a N. J., J., K., X., X., J., R., J., J., K., Y., T., M., T.) riadne a včas dovolateľ označil za zásadné porušenie práva na obhajobu. Dovolací súd zistil, že obhajca obvineného Mgr. Michal Onufer bol o úkonoch prípravného konania vyrozumievaný najčastejšie faxom, v niektorých prípadoch poštou, telefonicky alebo prostredníctvom e-mailovej komunikácie v dostatočnom časovom predstihu, aby sa plánovaného úkonu mohol zúčastniť. Nevyužitie tohto práva je vecou profesionálnej zodpovednosti obhajcu a nie porušením práva na obhajobu, ani prekážkou na postup súdu podľa § 263 Tr. por. Použité spôsoby vyrozumenia obhajcu o vyšetrovacích úkonoch (písomne, faxom, elektronicky, v odôvodnených prípadoch telefonicky) zodpovedajú požiadavkám ustanovenia § 213 ods. 3 Tr. por. a sú primeraným prostriedkom notifikácie orgánov činných v trestnom konaní o úkonoch prípravného konania obhajcom obvinených.

Dovolanie možno podať aj vtedy, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.). V tejto súvislosti obvinený namietal zákonnosť vykonanej rekognície z 12. júla 2010, najmä prítomnosť PhDr. G. Y. na tomto úkone.

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže poslúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo bolo získané zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Za zákonný spôsob získania dôkazu z dôkazných prostriedkov v zmysle citovaného ustanovenia, treba považovať jednak splnenie formálnych, t.j. procesných podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom alebo iným osobitným zákonom na vykonanie konkrétneho dôkazu a jednak splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t. j. aby úkon-použitý dôkazný prostriedok na vykonanie resp. získanie dôkazu bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť. Prítomnosťou PhDr. G. Y. ako nezúčastnenej osoby na rekognícii sa dostatočným spôsobom vysporiadal už odvolací súd. Skutočnosť, že svedok Kovačík vo svojej výpovedi hovoril o tom, že ho oslovila PhDr. Y., či by sa mohol porozprávať s jej známym, nezakladá jej zaujatosť v zmysle § 31 Tr. por., preto ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je naplnený.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku v intenciách § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho

ustanovenia. Ide o situáciu, keď skutok v napadnutom rozhodnutí je kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nejde o žiadny trestný čin alebo ide o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdným skutkom dopustil. Dovolací súd však nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, pretože nie je legitimovaný posudzovať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Dovolací súd sa nestotožnil s názorom obvineného o neexistencii zákonného znaku „surový spôsob“. Spáchanie úkladnej vraždy závažnejším spôsobom konania, t. j. surovým spôsobom podľa §§ 144 ods. 1, 2 písm. c/, 138 písm. c/ Tr. zák. môže vyplývať aj z charakteru použitej zbrane a spôsobu jej použitia, okolností prípadu a intenzity útoku, v dôsledku čoho si obeť trestného činu uvedomuje nevyhnutnosť svojej bezprostrednej brutálnej fyzickej likvidácie. Súdy oboch stupňov správne zohľadnili nielen zbraň použitú k útoku, ale aj spôsob, akým bol tento skutok spáchaný. Obvinený na spáchanie činu použil dlhú brokovú zbraň, ktorá má pri použití z bezprostrednej blízkosti obrovské devastčné účinky na ľudský organizmus. Z kamerového záznamu je zrejmé, že po prvom neúspešnom výstrele v prítomnosti manželky poškodeného, obvinený pokračoval v útoku tým, že ho začal prenasledovať a po tom, čo poškodený pri úteku spadol a zostal ležať na zemi, ho dobehol a ležiaceho na zemi ho usmrtil do hlavy z bezprostrednej blízkosti. Konštatovanie dovolateľa o tom, že výstrel do hlavy zo strelnej zbrane sa nevymyká z rámca bežného u väčšiny trestných činov, je neadekvátne. Svedčí o tom, že dovolateľ si neuvedomuje závažnosť spáchaného skutku, pri ktorom išlo o neľútostnú fyzickú likvidáciu s takou mierou surovosti, ktorá sa výrazne vymykala z bežného rámca. Použitie tohto osobitného kvalifikačného pojmu - závažnejší spôsob konania - surovým spôsobom (§ 138 písm. c/ Tr. zák.) bolo správne, preto ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. naplnený nebol.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b/, c/, g/, i/ Tr. por., preto dovolací súd musel dovolanie obvineného T. X. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.